

POHÁDKY

PRINCEZNÁCH

František Zacharník

POHÁDKY O PRINCEZNÁCH

František Zacharník

Ilustrovala Petra Řezníčková

Brno 2011

*Knihu věnuji mým vnučkám,
„princeznám“ Sáře a Elišce.*

Obsah

O princezně Nespalíně	8
O princezně Nejedlíně	13
O princezně Žalobíně	19
O princezně Bojínce	24
O princezně Hralínce	32
O princezně, která pořád říkala ne	38
O princezně Poztrácíně	44
O princezně Písničce	49
O princezně Hodníně	60

Jak mi děda vymýšlel před spaním

*J*menuji se Sára a chodím do druhé třídy. Bydlíme s mamkou a tatškou na kraji Brna. A kousek od nás bydlí i babička s dědou. Proto u nich často bývám, někdy mě čeká děda před školou, protože je docela daleko od našeho domu a musí se dvakrát přes silnici. Taky s babičkou a dědou jedu někdy na chatu, kde jsem moc ráda. A někdy u nich dokonce spím, to když jdou mí rodiče večer do divadla nebo do kina. Odmalička jsem zvyklá na pohádku před spaním. Doma mi četli nebo vyprávěli rodiče, u babičky to měl na starosti hlavně děda. Teď už je v důchodu, ale dřív byl hercem a babička říká, že nic pořádného dělat neumí, tak ať je alespoň takhle trochu užitečný. V knihovně mají babi a děda spousty všelijakých knih pro dospělé, ale taky moc a moc pohádek a knížek pro děti. Jsou po mé mamce a tetě Lucii, a ty nejstarší dokonce po dědovi, když byl malý! Přesto si děda pohádky častěji vymýšlel. Skoro všechny byly o různých princeznách, které měly vždycky nějaké podivné jméno. (On i mně dával děda různá jména. Neříkal mi jenom Sáro, Sárinko, Sarčo, jako naši, ale taky třeba princezno, Pitryšku, myšáčku, dokonce Honzíku!) Když jsem často nemohla, nebo hlavně nechtěla usnout, vymyslel si děda pohádku...